

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 352/2020-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 22. septembra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Martina Vernarského a sudcov Ivana Fiačana a Petra Straku (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátskou kanceláriou Consilior Iuris s. r. o. , Radlinského 51, Bratislava, za ktorú koná jej konateľ – advokát JUDr. Michal Kemka, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Tdo 78/2019 zo 14. januára 2020, a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. marca 2020 doručená ústavná sťažnosť (z 27. marca 2020) [REDAKČIA], [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 4 Tdo 78/2019 zo 14. januára 2020 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

V zmysle Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2020 v znení dodatku č. 1 účinného od 1. júna 2020 (ďalej len „nový rozvrh práce“) veci, na prerokovanie ktorých sú príslušné prvý a tretí senát ústavného súdu v zloženiach platných v obdobiach od 17. februára 2019 do 25. apríla 2019, od 26. apríla 2019 do 16. októbra 2019 a od 17. októbra 2019 do 31. mája 2020, ak bol ich členom sudca Mojmir Mamojka, prerokuje ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v danej veci podľa súčasného rozvrhu práce. Tretí senát ústavného súdu pracuje v novom zložení: Martin Vernarský (predseda senátu), sudca Ivan Fiačan a Peter Straka (sudca spravodajca).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 6 T 81/2017 z 25. júna 2018 (ďalej len „prvostupňový rozsudok“) uznaný vinným zo spáchania zločinu daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 a 2 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“), za čo mu bol uložený trest podľa § 277a ods. 2, § 36 písm. j) a § 38 ods. 2 a 3 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 5 rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

3. Sťažovateľ podal proti prvostupňovému rozsudku odvolanie v celom rozsahu a Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom sp. zn. 1 To 99/2018 z 15. mája 2019 (ďalej len „odvolací rozsudok“) podľa § 321 ods. 1 písm. e) a ods. 3 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný

poriadok“) zrušil prvostupňový rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil sťažovateľovi podľa § 277a ods. 2, § 36 písm. j), § 38 ods. 2 a 3 Trestného zákona s použitím § 39 ods. 1 a 3 písm. e) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Podľa § 51 ods. 1 s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol sťažovateľovi výkon trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov a zároveň mu bol uložený probačný dohľad.

4. Proti odvolaciemu rozsudku podal sťažovateľ dovolanie z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, pretože je toho názoru, že odvolací rozsudok je založený na nesprávnom právnom posúdení skutkového stavu.

Najvyšší súd napadnutým uznesením dovolanie sťažovateľa v zmysle § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol z dôvodu, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

5. Sťažovateľ ďalej v rámci svojej argumentácie uvádza: „... práve na súdnu ochranu a v práve na spravodlivé súdne konanie boli porušené nezákonným rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, nakoľko sa tento odmietol zaoberať dovolaním sťažovateľa s odôvodnením, že nemôže preskúmavať a hodnotiť správnosť skutkových zistení, na ktorých je napadnuté rozhodnutie založené, ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti SR podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

Najvyšší súd... uvádza, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho - hmotného charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy bez tohto, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námietka nesprávnosti skutkových zistení, námietka proti spôsobu a rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôže zakladať žiadny z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Podstatou správnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone.

Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Takáto situácia v posudzovanom prípade nenastala.

... Najvyšší súd uzatvára, že sťažovateľ podaným dovolaním v podstate len napáda spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a tieto zároveň sám hodnotí zo svojho uhla pohľadu, opakujúc argumentáciu prakticky obsahovo totožnú s námietkami, ktoré predniesol v konaní pred odvolacím súdom.

Sťažovateľ k uvedenej argumentácii odmietnutia dovolania a tým k porušeniu jeho práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie vidí v tom, že podaným dovolaním v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku napádal nesprávne právne posúdenie zisteného skutku a tým aj nesprávne použitie hmotnoprávneho ustanovenia zákona a teda Najvyšší súd Slovenskej republiky nemal dôvody na jeho odmietnutie...

Aj keď súčasťou dovolania je hodnotenie dokazovania... predmetom dovolania bolo v prvom rade hodnotenie zisteného skutkového stavu súdov nižších stupňov z hľadiska toho, že zistený skutok ale aj ďalšie okolnosti skutkovej povahy boli nesprávne posúdené súdmi nižších stupňov.

Sťažovateľ poukazuje, že správne právne posúdenie skutku na základe vykonaného dokazovania spočíva v riadnom a zákonnom vykonaní dôkazov a na zákonnom a logickom vyhodnotení dôkazov zaistených v dokazovaní. ...svojevôľa súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov je zakázaná. V zmysle ustanovení Trestného poriadku základ dokazovania tvoria skutočnosti objasňujúce skutkový dej, skutočnosti umožňujúce jeho subsumciu pod zákonnú skutkovú podstatu osobitnej časti Trestného zákona, skutočnosti, či páchatel' konal protiprávne.

V dovolaní sťažovateľ napádal prioritne hmotnoprávne posúdenie zisteného skutku... uvádzal, že zistený skutok nie je... zločin daňového podvodu podľa § 277a ods. 1, ods. 2, písm. b) Trestného zákona. Odôvodňoval to najmä tým, že neboli naplnené všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty zločinu daňového podvodu...

Zamietnutím dovolania sťažovateľa Najvyšší súd Slovenskej republiky spôsobil že neboli v rámci dovolacieho konania preskúmané dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku...

... Z odôvodnenia napadnutého uznesenia však vyplýva, že najvyšší súd zistil, že dovolanie obsahuje dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku

a tento dôvod aj preskúmaval. Pre takýto postup a skúmanie danosti dôvodov dovolania ich preskúmaním však § 384 ods. 1 Trestného poriadku vyžaduje verejné zasadnutie...

Zo strany najvyššieho súdu tento postup predpokladaný ustanovením § 384 ods. 1 Trestného poriadku v prejednávanej veci dodržaný nebol, čím boli porušené základné práva sťažovateľa vyplývajúce zo zásad verejnosti a ústnosti garantované v článku 6 ods. 1 Dohovoru... a právo na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR.“

6. Napokon sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí veci na ďalšie konanie vydal nález v znení:

„1) Základné právo na súdnu ochranu sťažovateľa zaručené v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj základné ľudské právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k.: 4 Tdo 78/2019 zo dňa 14. januára 2020 porušené boli.

2) Ústavný súd Slovenskej republiky uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k.: 4 Tdo 78/2019 zo dňa 14. januára 2020 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

3) Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia.“

7. Najvyšší súd v napadnutom uznesení uviedol:

„Obvinený v dovolaní uviedol, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, nie je trestným činom a nezodpovedá právnej kvalifikácii skutku ako zločinu daňového podvodu podľa § 277a ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Neboli naplnené všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty zločinu daňového podvodu.

... So záverom o vine obvineného sa stotožnil aj odvolací súd. Nosným a nesporným zistením v predmetnej trestnej veci je, že obvinený dňa 27. júla 2015 podal na príslušnom daňovom úrade daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie mesiaca jún roku 2015, ktorý si okrem iných uplatnil nárok na vrátenie DPH v spornej výške 48 733,40 eur, pričom oprávnenosť daného nároku v priebehu daňovej kontroly prvotne nevedel deklarovať a dodatočne tento nárok preukázal fiktívnou nájomnou zmluvou uzatvorenou s osobou

██████████. Vykonaným dokazovaním bolo ustálené, že predmetná nájomná zmluva bola absolútne fiktívna, čo potvrdila svedecká výpoveď údajného nájomcu, ktorý existenciu nájomného vzťahu dementoval, ako i výpoveď svedkyne ██████████, ktorá potvrdila, že sporná nehnuteľnosť bola de facto súkromným rodinným domom rodiny ██████████. Obvinený spornú nehnuteľnosť neprenajímal, ale sám využíval spolu s rodinou. Neoprávnenosť uplatneného nároku zistená daňovým úradom nevyplýva výlučne len z výsledkov daňovej kontroly, ale je daná práve predložením fiktívnej nájomnej zmluvy. Vzhľadom na uvedené, bolo konanie obvineného správne právne kvalifikované...

... Námietky obvineného smerujú nie proti skutkovým zisteniam, ale proti právnemu posúdeniu skutku, ktorý podľa názoru obvineného nie je trestným činom...

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací... Dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

... Skutkový stav môže najvyšší súd totiž hodnotiť len z toho hľadiska. Či skutok alebo iné okolnosti skutkovej povahy boli správne právne posúdené, to znamená, či boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Preto nemožno preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov...

... dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a rozhoduje o ňom najvyšší súd už v tretej inštancii, kde nemožno znovu vytvárať, či meniť skutkové zistenia. S ohľadom na to nemôže najvyšší súd spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov.

... Námieta nesprávnosti skutkových zistení, námieta proti spôsobu a rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne nesúhlas stým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôže zakladať žiadny z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku...

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť), bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Takáto situácia v posudzovanom prípade nenastala...

Obligat6rnym znakom skutkovej podstaty tohto trestn6ho 6inu je aj mot6v vyjadren6y pr6vnuou konštrukciou - v 6mysle zadov6žiť sebe alebo in6mu neopr6vnen6y prospech.

Z hľadiska objekt6vnej str6nky k sp6chaniu trestn6ho 6inu došlo v pr66innej s6vislosti s protipr6vnyim konan6im obvinen6ho [REDACTED], ktoré spo66ovalo v predložen6i falošn6ch dokladov (zmluvy o n6jme a poštov6ch poukazov) daňov6mu 6radu, ktoré mali preukazov6ť opr6vnenosť vratky nadmern6ho odpo6tu DPH.

Z hľadiska subjekt6vnej str6nky obvinen6y konal v priamom 6mysle.

Z6v6znosť konania bola dan6 trestn6m n6sledkom, ktor6m je v6ška uplatnen6ho n6roku na vr6tenie DPH. Pohn6tkou obvinen6ho bola snaha z6skania majetkov6ho prospechu.

... Na dokonanie trestn6ho 6inu daňov6ho podvodu posta66i len to, že p6chateľ si neopr6vnen6 uplatnil n6rok na odpo66itanie DPH u pr6sľušn6ho spr6vcu dane v daňovom priznan6i s cieľom z6skať neopr6vnen6y majetkov6y prospech. Na dokonanie 6inu sa nevyžaduje, aby bol uplatnen6y n6rok na vr6tenie DPH aj št6tom re6lne daňov6mu subjektu vyplaten6y.

Dovolacou n6mietkou obvinen6ho bolo, že skutok, ktor6y sa mu kladie za vinu, nie je trestn6m 6inom a nezodpoved6 pr6vnej kvalifik6cii... Dom6ha sa podstatnej zmeny skutkov6ch z6verov, ktoré by viedli ku konštatovaniu, že st6han6y skutok nesp6chal tak, ako je ust6len6y a popis6ny v skutkovej vete rozsudku.

... mus6 najv6yšš6 s6d jednozna6ne konštatov6ť, že tak s6d pr6v6ho stupňa, ako aj odvolac6 s6d ur6enie pr6vnej kvalifik6cie skutku ako zlo6inu daňov6ho podvodu podľ6 § 277a ods. 1, ods. 2 p6ism. b) Trestn6ho z6kona spr6vne pr6vne skutok pos6dili. Argumenty obvinen6ho o naplnen6i dovolacieho d6vodu podľ6 § 371 ods. 1 p6ism. i) Trestn6ho poriadku v n6m predkladanej podobe dovolac6ch n6mietok v spojení s namiet6nyimi chybami teda najv6yšš6 s6d v spojení s v6yššie citovan6nyimi pr6vnymi 6vahami nemohol ak6eptov6ť.

... obvinen6y vyjadren6im nes6hlasu s hodnoten6im vykon6n6ho dokazovania v r6mci rozhodnut6 s6du pr6v6ho stupňa a odvolacieho s6du v ot6zke ust6lenia t6ch skutkov6ch okolnosť6, ktoré s6 vyjadren6im jeho konania ust6len6ho v skutkovej vete v podstate len nap6da sp6sob hodnotenia vykon6n6ch d6kazov a tieto z6roveň s6m hodnot6 zo svojho uhla pohľadu, opakuj6c argument6ciu prakticky obsahovo totozn6 s n6mietkami, ktoré predniesol v konan6i pred odvolac6im s6dom...

V posudzovanej veci okresný a krajský súd zistili uvedený skutkový stav, ktorý obvinený subjektívne nepovažoval za preukázaný. Hodnotenie dôkazov spôsobom ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, však nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku; ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) hodnotené v jeho prospech.

... podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

... v posudzovanej veci skutková veta, tak ako bola ustálená, obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu, z ktorého bol obvinený právoplatne uznaný za vinného a jeho konanie bolo správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva.

Na základe uvedeného dospel najvyšší súd k záveru, že dovolací dôvod podľa § 371 písm. i) Trestného poriadku nebol naplnený...“

II.

Relevantná právna úprava

8. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej

len „zákon o ústavnom súde“) v čl. I § 1 až § 13, § 16 až § 28, § 32 až § 248, § 250 a § 251. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

11. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

12. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

13. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený...

14. Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo

na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

15. Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

16. Podľa § 277a ods. 1 Trestného zákona sa daňového podvodu dopustí ten, kto neoprávnene vo väčšom rozsahu uplatní nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty alebo spotrebnej dane v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, potrestá sa odňatím slobody na jeden až päť rokov.

17. Podľa § 277a ods. 2 písm. b) Trestného zákona odňatím slobody na štyri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 v značnom rozsahu.

III.

Predbežné prerokovanie návrhu

18. Ako vyplýva z obsahu ústavnej sťažnosti a napadnutého uznesenia, sťažovateľ síce v dovolaní tvrdil, že napáda nesprávne právne posúdenie veci, no pritom neustále odkazuje na skutkové okolnosti a ich hodnotenie, ktoré on považuje za nesprávne.

19. Sťažovateľ taktiež nesprávne uvádza, že správne právne posúdenie skutku spočíva v riadnom a zákonnom vykonaní dôkazov a na zákonnom a logickom vyhodnotení dôkazov.

Ústavný súd k tomu, naopak, dodáva, že riadne a zákonné vykonanie dôkazov má vplyv na rozsah a kvalitu informácií, ktoré sú ich vykonaním získané, ako aj procesnú prípustnosť týchto dôkazov v trestnom konaní.

Zákonné a logické vyhodnotenie dôkazov má zasa vplyv na konečné ustálenie skutku ako celku.

Za ustálený skutok môžeme považovať chronologicky a logicky usporiadanú dejovú líniu pozostávajúcu len zo skutočností, ktoré boli vyhodnotené ako vierohodné.

Správne právne posúdenie skutku je správne vyhodnotenie kumulatívnej prítomnosti všetkých znakov skutkovej podstaty daného trestného činu tak, ako ich vyžaduje trestný zákon, v už ustálenom skutku.

20. K tvrdeniu sťažovateľa, že najvyšší súd jeho dovolanie preskúmaval, čo mohol urobiť iba na verejnom zasadnutí, ústavný súd uvádza, že z napadnutého uznesenia je zrejmé konštatovanie najvyššieho súdu, že dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 Trestného poriadku nie sú splnené. Zároveň najvyšší súd vysvetľuje sťažovateľovi svoje postavenie a kompetencie vo vzťahu k rozhodnutiam všeobecných súdov. Dovolaním sťažovateľa sa najvyšší súd zaoberal v miere nevyhnutnej na jeho odmietnutie v zmysle § 382 písm. c) Trestného poriadku, z čoho sťažovateľ nemôže dedukovať, že jeho dovolanie preskúmaval a mal tak urobiť na verejnom zasadnutí.

21. Najvyšší súd sa v napadnutom uznesení jasne vyjadril, že „... *tak súd prvého stupňa, ako aj odvolací súd určenie právnej kvalifikácie skutku ako zločinu daňového podvodu podľa § 277a ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona správne právne skutok posúdili*“. Na inom mieste napadnutého uznesenia zasa najvyšší súd uviedol: „*skutková veta, tak ako bola ustálená, obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu, z ktorého bol obvinený právoplatne uznaný za vinného a jeho konanie bolo správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva.*“

22. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím alebo iným označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného

práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 66/98, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 136/05, I. ÚS 453/2011).

23. Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že medzi uznesením najvyššieho súdu v napadnutom konaní a základnými právami, ako aj právami, ktorých porušenie sťažovateľ namieta, neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by ústavný súd po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o ich porušení. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

24. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa uplatnených v petite ústavnej sťažnosti sťažovateľa (zrušenie napadnutého uznesenia a jeho vrátenie na ďalšie konanie, ako aj priznanie náhrady trov konania).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. septembra 2020

Martin Vernarský
predseda senátu